

Sygn. akt I CSK 440/06

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku C.K.

przy uczestnictwie E.B., i [...]

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania E.B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 9 lutego 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna uczestniczki E.B. wniesiona została w dniu 30 maja 2006 r. (koperta, k – 359). Wobec tego do tej skargi i postępowania wywołanego jej wniesieniem, stosownie do art. 149 ust. 1 w zw. z art. 151 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398; dalej - "u.k.s.c."), która weszła w życie w dniu 2 marca 2006 r., mają zastosowanie przepisy nowej ustawy oraz odpowiednie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu zmienionym tą ustawą (Tak też SN w postanowieniu z dnia 28.06.2006 r., sygn. akt III CZ 36/06, Biul. SN 2006/10/13).

W myśl art. 40 u.u.s.c. opłatę stałą w kwocie 2.000 złotych pobiera się od wniosku o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie. Z kolei, w myśl art. 18. ust. 2 u.u.s.c przepisy tej ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie stosuje się również do opłaty od apelacji, skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, interwencji głównej, skargi o wznowienie postępowania, skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Uczestniczka postępowania została zwolniona od kosztów sądowych. Aczkolwiek zwolnienie to orzeczone zostało przed wejściem w życie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 2005 r., ale wraz z wejściem w życie tej ustawy nie upadło i oznacza obecnie częściowe zwolnienie od kosztów sądowych, tj. od opłat (art. 2 ust. 1 u.k.s.c.) i obejmuje zwolnienie od opłaty stałej od wniesionej przez uczestniczkę postępowania skargi kasacyjnej.

Uczestniczka postępowania uchybiła jednak obowiązkowi uiszczenia bez wezwania opłaty podstawowej. Stosownie do art. 14 ust. 2 u.k.s.c. opłatę podstawową pobiera się także od podlegających opłacie pism wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, a według art. 100 ust. 2 u.k.s.c. strona, której sąd przyznał zwolnienie od kosztów sądowych, ma obowiązek uiścić opłatę podstawową od wszystkich pism podlegających opłacie. Nie ma zaś przepisu szczególnego, który od wymienionej zasady czyniłby wyjątek dotyczący

skargi kasacyjnej wniesionej przez radcę prawnego. Skutki nie uiszczenia opłat od środków odwoławczych wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników określa art. 130² § 3 k.p.c. Stosownie do tego przepisu sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty m.in. nieopłaconą skargę kasacyjną wniesioną przez radcę prawnego podlegającą opłacie w wysokości stałej. Użyte w tym przepisie pojęcie opłaty stałej obejmuje nie tylko opłatę stałą w rozumieniu u.k.s.c., ale również opłatę podstawową. Opłata ta wynosi 30 zł (art. 14 ust. 3 u.k.s.c.), jest zatem opłatą w wysokości stałej. W konsekwencji, wniesienie przez radcę prawnego, reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów sądowych skargi kasacyjnej bez uiszczenia opłaty podstawowej, powoduje - stosownie do art. 130² § 3 k.p.c. - odrzucenie skargi. Stanowisko takie zajął już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 23/06, nie publ.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.